

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **J. M.**

skazanego z art. 279 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 lutego 2013 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 lipca 2012 r., sygn. akt II AKa [...],

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w J.

z dnia 4 kwietnia 2012 r., sygn. akt III K [...]

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 12 lipca 2012 r., sygn. akt II AKa [...],
zmienił wyrok Sądu Okręgowego w J. z dnia 4 kwietnia 2012 r., sygn. akt III K [...]
i orzekł wobec skazanego J. M. karę łączną w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy kary
pozbawienia wolności, zaliczając na poczet tej kary okres tymczasowego
aresztowania od dnia 28 listopada 2008 r. do dnia 29 maja 2009 r.

Od tego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego wnioskując
o wstrzymanie wykonania kary orzeczonej w stosunku do J. M. do czasu
rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie zasługuje na
uwzględnienie.

Skorzystanie przez Sąd Najwyższy z uprawnienia określonego w art. 532 § 1 k.p.k. musi mieć zawsze charakter wyjątkowy, jako że stanowi to odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych orzeczeń (art. 9 § 1 k.k.w.). Wprawdzie w art. 532 § 1 k.p.k. nie ustanowiono przesłanek przemawiających za wstrzymaniem wykonania prawomocnego orzeczenia, to jednak w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że decyzja taka może zostać podjęta tylko wówczas, gdy treść zarzutów kasacyjnych wskazuje na wysokie prawdopodobieństwo uznania zasadności kasacji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820; z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513), a ponadto – poza zupełnie skrajnymi wyjątkami – należy wziąć pod uwagę, czy wykonanie orzeczenia spowoduje poważne i nieodwracalne konsekwencje względem skazanego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03 OSNwSK 2003/1/2465, z dnia 27 lutego 2003 r., V KK 24/03, OSNwSK 2003/1/451).

Tymczasem analiza kasacji obrońcy J. M. prowadzi do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie nie zachodzi sytuacja oczywistej zasadności kasacji. Co więcej, skarżący w żaden sposób nawet nie uprawdopodobnił, jakie szczególnie negatywne skutki pociągnęłoby względem skazanego wykonanie orzeczenia. Rozpoznawany wniosek nie został w żaden sposób uzasadniony, co wobec wyjątkowości uprawnienia przyznanego Sądowi Najwyższemu na podstawie art. 532 § 1 k.k. jednoznacznie przemawia przeciwko jego uwzględnieniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

aw